

ששה מתוך י"א כדורגלני נבחרת ישראל מספרים על "הדרקון האדום" אינו

אליו כל הזמן, ואשתדל להוציא ממנו כל כדור.

זאת לא הפעם הראשונה שיוצא לי לשמור על שחקנים גדולים. יש לי מול כזה גם במשחקים נגד קופנהגן, חינה וואקר יצא לי לשמור על השחקנים הכי טובים בקבוצות היריבות.

כשעלינו על המגרש, היתה זאת הפעם השניה בכלל שאני משחק באיצטדיון רמת גן, והפעם הראשונה ששיחקתי נוכח קהל כזה. הייתי מבולבל בהתחלה, והייתי לי קשה; אך התרגלתי. הייתי גם מלא התפעלות. אף פעם לא תיארתי לי שבגיל 18 יצא לי לשחק נגד קבוצה כה חשובה כמו חלס.

ת יכף מתחילת המשחק שמרתי על גיון צ'ארלס הגדול. תחילה שיחק כחלוץ מרכזי, וכשראה שאני שומר עליו אישית ניסה לברוח כל הזמן ימינה ושמאלה ולחזור יותר אחורה. כשעבר לשחק בכלל לצד שמאל, לקח אחרון אמר את תפקיד השמירה עליו ואני התחלתי לשחק.

יש לו צ'ארלס ראש יוצא מהכלל; לא ראיתי עוד ראש כזה. תחילה נבהלתי קצת מהגובה שלו. ראיתי שבעדינות אי אפשר להוציא ממנו כדורים, אז התחלתי לשחק חזק; פעמיים הוא נתקל בי וגפל. ראיתי שמקרוב אי אפשר להוציא ממנו כדורים, ולמדתי לשמור עליו מרחוק. בזמן ששמרתי עליו שיחקתי יותר כמגן רביעי; תפקידי היה הורס ולא בונה.

אני סבור שתוצאת המשחק היתה הישג גדול, למרות שיכולנו לצאת יותר יפה. אני נישחתי עוד בתחילת המשחק שזאת בערך תהיה התוצאה. ישנם שחקנים שמאמינים בכל מיני אמונות, שמים גיוקרים בנעליים ודברים כאלה, אבל לי אין שום אמונה. האמונה שלי היא לעבוד 90 רגע על המגרש.

הוולסים חשינו שיפסידו

מאת נוח רוזניק

א ין דבר יותר מרגיו לכדורגלן מאשר לקרוא את מה שכותבים כתבי הספורט של העיתונות העברית. אפשר היה למצוא סביב המשחק נגד חלס כל מיני סיפורים. כתבו, למשל, שנבדקו בדיקה רפואית לפני המשחק, ושהתאמנו יחד עם החלסים ברמת גן — דברים שלא היו ולא נבראו. אבל לא זה חשוב.

כתבי הספורט תקפו אותנו בלי הפסק לפי ניו ואחרי המשחק, הפחידו יותר את הקהל מאשר אותנו. מה הם רוצים מאיתנו? החלי-סים הם שחקנים מקצועיים, שאין להם שום דבר אחר חוץ מכדורגל. אנחנו חובבים, שרק עשרה ימים לפני המשחק התחלנו להת-כונן לקראתו ברצינות.

למרות זאת שיחקה הנבחרת שלנו ב" הקרבה מלאה, כל אחד נתן כפי יכולתו. לא היינו רחוקים מנצחון או תיקו, אבל הצרה הכללית בארץ היא שלא בועטים לשער מרחוק. השחקנים התרגלו אצלנו להכנס ל"שער עם הכדור, או לבעוט רק מתוך תחום 16". נגד הגנה אנגלית אי אפשר להצליח בשיטה זו. החלסים נוקשים ונכנסים חזק לכל חלוץ המתקרב לתחום 16.

מה שהיה במשחק ידוע כבר. אחרי ה"משחק הלכנו הביתה, החלפנו בגדים ויצאנו לארוחות ערב הגיגית עם החלסים באולמי גיל. שם הגישה הנהלת ההתאחדות שלנו מתנות לחלסים. נתנו להם צלחת עבודת גיל, בצלאל, כדים מחרס ואולר לכל שחקן. לנו חילקו החלסים סמלים ומכונות גילוח גייט. אילקה ואביבה היו צריכים לתת את התכנית האמנותית. מתחנו את החלסים שהם לא ישירו עד שהחלטים עצמם לא ישירו משהו. ואז גיון צ'ארלס נתן פקודה וכל החלסים נעמדו על רגליהם ושרו שלושה שירים, ללא בושה. הייתם צריכים לראות איך הם פוחדים מצ'ארלס, מה שהוא עושה הם עושים גם כן.

א חרי המסיבה יצאנו עם כמה מהם לחגוג באחד הבארים עד שלוש בלילה. שוחחנו בילדות עם קליף גינס, הקיצוני השמאלי שלהם, ועם צ'ארלס עצמו. גינס

קהל אלפי בעלי-הכרטיסים שמצא את עצמו, בבואו לאיצטדיון רמת גן, בפני שערם נעולים, אחרי שנטגרו בפקודת המשטרה, מנסה לפרוץ ולהתנב לאיצטדיון. שוטרים רוכבים חמושי-יאלות מפזרים את הקהל במהלומות.

הכורצים

ניסית לתפוס אותנו אז קפצתי בלי לראות. השער השני היה פתאומי. הוא נבעט מרחוק לזווית קשה, בכוח חזק, וקשה היה להגיע אליו. אחרי שהכניסו שניים, נראה לי כאילו סיפקו החלסים את תאונתם לשערים ולא התלהבו במיוחד להכניס עוד. הייתי מוכן להתחלף עם קלסי, השוער שלהם, ולר"א את אם היא היה עוצר גולים כאלה.

אני באופן אישי אינני חושב שהעסק אבוד. עם רצון טוב נוכל להשיג תוצאה לא יותר גרועה בקרדיף. אבל כדי להשלים את המלאכה, אנחנו צריכים לנצח. כי האמת היא שלא רק אנחנו מקנאים בחלסים; גם הם מקנאים בנו.

כך, למשל, ניגש אלי גיון צ'ארלס הגדול, אחרי שראה על תכנית המשחק את התמונה בה אני מנשק את מרליו מונרו. הוא סירב להאמין שזה באמת אני שמנשק אותה. "תרי-אה", הוא אמר, "אני שחקן כל כך מפורסם ועוד לא זכיתי לזה".

בלי גיוקר בועל

מאת גדעון טיש

מ עולם לא תיארתי לעצמי שאוכל בסגל הנבחרת נגד חלס. פה בארץ מרי-כיבים בדרך כלל לפי שמות ידועים, ולא תיארתי לעצמי שיחליטו פעם לקחת ולנסות את הצעירים שעובדים. קיבלתי את ההזמנה לבוא לנבחרת במפתיע. בהתאחדות לא ידעו את הכתובת שלי. הווינו לי דרך הפועל שאני בנבחרת. לא האמנתי; חשבת ש" מותחים אותי. רק כשהלכתי להתאחדות אישרו לי שאכן הוזמנתי.

גם אחרי שהזמינו אותי תיארתי לעצמי שבגירושים הראשונים יורקו אותי. ואמנם, מתוך 24 כדורגלנים נשארו רק 18. אבל אני נשארת ביניהם. ושוב, היו בין אלה ארבעה רצים, וחשבת שזהיה במילואים. רק אחרי המשחק נגד נבחרת קופנהגן, בו שיחקתי במחצית אחת בלבד, בשעת אחד האימונים בנתניה, ניגש אלי המאמן משה וארון ואמר לי: "ישי, יש לך תפקיד גדול. אתה תצטרף לשמור על צ'ארלס". מה זה פחדתי? כל אחד היה פוחד. אמרתי היכף שלא אוכל לשמור עליו, אבל קיבלתי את התפקיד.

לא הסכירו לי שום דבר מיוחד. וארון אמר לי: "עם נסיון כמו שלך, תוכל לשמור עליו. בגובה לא תוכל לקחת אותו, אבל תפריע לו לשחק — אתה לא תשחק והוא לא ישחק". תכונתי לעצמי שאשאר צמוד

ז'אן ז'אן

מאת יעקב חודורוב

א תם לא יודעים איזה אסון יכול היה לקרות במשחק נגד חלס. רק בדרך נס הוא נמנע ברגע האחרון. זה היה באחד הלילות לפני המשחק, בשעה שהנבחרת ש" לנו היתה בבית הה"ראה בשפיים. אותו לילה התעוררתי לפתע לקול דפיקות נוראות על הדלת. "מי שש?" שאלתי. "זה אני, שייע", שמעתי את קולו של שייע גלור. לא הבנתי מה העניינים; שמעתי רק את שייע מצהיר: "חודורוב, די! אני עווב את הנבחרת!"

לא הבנתי בדיוק מה העניינים ושאלתי: "מה יש? מה קרה?"

"גנבו לי את הנעליים", הסביר שייע. למולנו לא קרה דבר והגענו בשלום עד המשחק נגד חלס. עוד לפני המשחק אמרתי שתהיה הפתעה, ראיתי את הרצון העז של כל השחקנים וכיצד הם לוקחים את העניין ברצינות ואמרתי: כאן תהיה סנסציה. שבוע המנוחה בשפיים נתן לנו המון להרגעה ה"נפשית. היתה בזה תעלת, מפני שכבר שבוע לפני המשחק התחלנו לחיות אותו ולחזור ביחד למטרה.

בקיצור, לי היתה אמונה עצמית שהש"תלבה באמונה הכללית, שהכל יהיה בסדר. המרכיב והמאמן הכניסו בנו בטחון עצמי מופרז, כאילו אנו עומדים בפני משחק רגיל.

עלינו על המגרש. בין הקהל שמילא את האצטדיון היה הפעם גם אורח חדש: בני עופר בן השנתיים ועשרת החודשים, שבא בפעם הראשונה לראות אותי. רק בהפסקה ניגשתי אליו והוא אמר לי: "תצליח". שמע איך שכולם אומרים לי, ואמר גם הוא.

ה שופט הטיל את המטבע ובעצתו של את צד המגרש עם הרוח, הנמשך התחיל. פחדתי במיוחד מפני רבע השעה הראשונה. כל התקפה של החלסים היתה מסוכנת. ברבע שהם היו עוברים את החצי, הייתי כבר במצב של כוונות. הרגשתי שאני מוכרח לצאת אל כל כדור בקו ה-16, אחרת הענק גיון צ'ארלס היה ממתיין לו.

בגול הראשון שקיבלתי לא היה מה לע"שות. גולים כאלה הם די רגילים באנגליה, אבל לא פה בארץ. איזה גול! לא ראיתי בכלל את הכדור. תשאלו למה קפצתי? אם לא הייתי קופץ היו אומרים לי: למה לא

העתונאים, השדרנים. מומחי הכדור הוולשים שדגלם הירוק-לבן בעל הזר ברמת-גן. כבר אמרו את דברי הערכת קנים? מה אומר יעקב חודורוב, שמו מראשו של אחד מגדולי הכדורגלנים מהלם המוכשר נוח רוזניק (הנראה באוו מה אומרים המגינים והחלוצים של הנ הקשים בתולדות הכדורגל הישראלי הנבחרים החובבים של הכדורגל הי על מה שהתרחש תוך מהלכו הסוער